

Înotatul e unica artă, pe care, ca s'o ști perfect, trebuie s'o înveți superficial.

Ionas.

CALICUL

humor și satiră

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Caliculuț in Sibiiu.

Cine nu-'i de dracul, nu-'i nici de mamăsa.

Ca și popa din Găinari, care prelângă că e popă totodată e și vrăjitoriu, așa și Alexandru Vekerle, are două lefterii, e ministru de finanțe, și totodată ministru-președinte în Ungaria.

Câte părale face înțelepciunea lui Alexandru Vekerle, ca ministru de finanțe, a dovedit prin introducerea valutei de aur nevăduț în Ungaria.

Atâta aur se dea Dumneșeu lui Alexandru Vekerle, cât contribuabilii din Ungaria au văduț dela introducerea valutei de aur!

Pentru înțelepciunea câtă Alexandru Vekerle, ca prim-ministru, și prin urmare ca om politic, a dovedit în Ungaria, nu era de lipsă ca Minerva se crepe capul lui Iupiter.

Special cu politica, câtă Alexandru Vekerle mai dăunăși a legat alegătorilor sei din Baia mare de nas, în veci nu va scóte mâța ideii de stat maghiar de după cuptoriu, nici va face, ca d'odată cu apa se curgă și petrile, care aprópe 1000 de ani au constituit statul ungar.

Un politic, care, ca și ministru-președintele Alexandru Vekerle, la Baia mare susține ași dicënd: „Eu cestiune

de naționalitate nu cunosc în Ungaria,⁶ ala în nici un balamuc nu află lecuire!

Óre atâta politică se porțe Alexandru Vekerle în cap, încât mintea sênătósă se nu mai aivă acolo loc? Se fie óre Alexandru Vekerle cel mai mare finanțier între bolunđi, ori cel mai mare bolund între politici?

Răspunsul plătit.

Calicul.

O fabulă cu morala în kódă.

Odinióră Dumneđeu a đis cătră dracul: Du-te în lume, și unde vei întâlni un pécătos, ial și al teu se fie!

Dracul, mulțămind evlavios lui Dumneđeu, 'i-a răspuns đicënd: Mai demult eram tiněr și prost, luam pe care pécătos puneam mâna. Omul însě, ça și dracul, prin pagubă ajunge la minte. Se nu 'mi-o iei în nume de rěu Dómne, dacă'ți mărturisesc sincer: Ce nu-'i bun pentru Raiu, nici pentru Iad nu face pãrale!

Morala:

E tot una, ori a đis mitropolitul Miron toastând la masa fișpanului din Sibiu, ministrului Carol Hieronymi se'l țină Dumneđeu, ori se'l ia dracul!

Tekintetes Mán Gábor föbiro urnak.

Cu programul partidului național român din 1881 în străiță, nu-'i consult se'ți umpli burta la mese fișpânești pentru idea de stat maghiar, pentru-că burta îngreunată, avënd două găuri, pe una ori pe alta își face vënt mai mult ori mai puțin.

Dovadă e articolul D-tale din Gazeta Transilvaniei Nr. 158 intitulat: „Memoriul și rezultatul călătorii d-lui Hieronymi, ministru de interne la Dej!“

Omuldacă'mbătrânește.

Un dacă.

Dacă comitetul central al Asociațiunii transilvane trimetea lui Dr. Nicolau Maier, protopop gr. or., taxa cuvenită, ca se urmăriască cultura română și literatura poporului român în părțile Seliștei prin edict, precum face cu nevestele care și părăsesc bărbații, trimiterea lui Partenie Cosma la Seliște pentru constituirea subdespărțământului devenea cu totul de prisos.

Regele Midas și ministrupreședintele Vekerle.

Regele Midas pe ce punea mâna se făcea aur, ministrul finanțelor Ungariei Alexandru Vekerle, punând mâna pe aur l'a prefăcut în nicăl.

Flóce și merite.

Venind vorba de merite, toți Seliștenii, și toți corespondenții Tribunei de sub Fântâna Foltii știu, că Partenie

Cosma are mai multe merite pentru Asociațiunea transilvană, decât protopopul Dr. Nicolae Maier peri pe cap și-n barbă, și ȕeu mai flocos decât Dr. Nicolau Maier nu afli cioban pe tôte plaiurile Carpaților.

Complot contra ideii de stat maghiar.

În Feleag nevasta unui țeran român a născut mai dăunăđi într'o ȕi trei feciori bine desvoldați, și deplin sănătoși. Acest fapt s'a denunțat regimului prin o telegramă de următoritul cuprins: Românii din Feleag fac complot; maghiarimea, de o potrivă cu idea de stat maghiar, în pericol; gendarmeria nesuficientă; cerem cu urgență trimiteria unui regiment de cătane.

Două noutăți.

După spusa Gazetei Bucovinei, un nebun din Mahala a început a învăța pe Bucovineni minte.

* * *

În St.-György — așa se ȕice — e un aer bun și sănėtos, dar' precum s'a dovedit la cursul de limba maghiară din estan, din aer nici chiar învățatorii românești nu pot trăi!

Hieronymi în vizită.

Colea'n luna lui cuptor
 Cădu't'a precum din nor
 Cade négra tempestate
 În orașe și în sate
 Vestea, că Hieronymi
 În Ardeal vrea a veni
 Pe Români a dogeni
 Pe Unguri a 'ncuragia
 Pe Jidani a desmierda,
 Și mergea din om în om
 Astă veste, acest svon,
 Că ce vrei? Da'i lucru mare
 Când un ministru, domn mare,
 Hieronymi, ori ori care
 Altul ia inima'n dinți
 Și cobóră dintre sfinți
 Jos la neamuri, preste deal
 În istoricul Ardeal.
 Și sgomotul nu fu glumă
 Că'ntr'o ți cu vreme bună
 Pleacă singur boerește
 Din palatul dela Pește,
 Și cu carul cel de foc
 Nu se oprește în loc
 Până dă de acel loc
 Ce Cluj este poreclit
 Și'i de vite locuit.
 Când trecut-a preste pustă
 Din chilia lui îngustă

Ce'i mânată de vapor
 S'a gândit cu mare dor
 Hieronymi la program
 Și cu un pathos avam
 Studia în capul seu
 Cum se'nceapă lucrul greu
 Pentru care preste deal
 Vine astăzi în Ardeal,
 ,Voiu cerca întâiu cu buna
 (Va se ȃică cu minciuna? cul.)
 Se momesc pe națiuni,
 Că dór' Valahii's nebuni,
 Ear' Sasii sunt proști ca gardul
 Le știu firea și nêravul,
 Ei la tóte mi-or striga:
 Se trăești măria ta!
 Cu buna de nu rees
 Le'ntind traista cu ovês,
 Nici cu acea de nu scap
 Atunci le dau eu de leac:
 Deschid câteva temniță
 La Aiud, Cluj și Bistriță
 La Dej, Gherla și la Cluj
 La Brașov, Blaj și Beiuș,
 La Reghin și Oșorhely
 La Deva și Udvarhely
 La Hațeg și Sigișóra
 La Lugos și Timișóra,
 Cu acele voiu înfrâna

Pe rebelii ce-or cerca
 Apa a mi-o turbura,
 Că de aceea's Hieronymi
 Om vestit în largul lumii!
 Astfel planul când făcea
 De odată audia
 O proclată șuerare,
 Atuncea grozav tresare,
 Și cearcă după pistole
 Se vedă dacă sunt góle
 Ca și visteria țerii
 Ca și la ministri crerii,
 Ori că's pline până'n buză
 De glónțe și de obuză,
 Că ce vreți? dar' șuera
 Cineva ori că ceva / Central University
 Și bietul Hieronymi
 Credea că șueră aci
 De prin codrii României
 Care vreau a'l potopi,
 Dar' când colo, ce era?
 Grósnic cine fluera?
 Era locomotiva
 Care'n stație intra
 Și vaporul sloboția!
 Hieronymi când vedea
 O leacă se încăldia,
 Că 'nghetase'n mieđ de vară
 De șuerătura rară,
 Nu 'nghetase de ger mare
 Ci frică purta'n spinare
 De spurcata șuerare

De valaha arătate!
 Vedând dar' că mașina
 Cea dela tren șuera
 Ministrul se mulcomia,
 Revolverul ascundea,
 Pe fereastră el privia
 Și stația o vedea
 Unde lume'l aștepta,
 Lume multă din Cojocna;
 Trei Unguri și Burila
 Care dacă mi'l vedea,
 Puternic éljen striga,
 Ba unul și cuvênta:
 Domnule, măria ta,
 La timp fórte potrivit
 Pân' la noi ai ostenit
 Se ne aperi și scutești
 De cetele românești,
 Cari aicea în Ardeal
 Fac mare val și craval;
 Vîno 'mpacă-ne cu ei
 Că sunt mulți și sunt mișei,
 Noi fricoși și puținei,
 Ei sunt proști, n'au rost și fir,
 În mânia dau la mir,
 Noi ca oameni cultivați,
 Ca Unguri adevărați
 Frică de ei nu avem
 Dar' a dormi nu putem
 Că'n vis tot valahi vedem,
 Deci se fi bine venit
 Dar' pune vr'un mic cuvênt

La Valahi făgăduiește
 Că tot binele din Pește
 Și preste ei va veni
 Cumva de s'or cuminți
 Și n'or bate Ungurii!
 La asta Hieronymi
 Pusus'a și a răspuns
 Din cupeul cel de sus:
 Domnilor, eu am voit
 Căci așa s'a cuvenit,
 Datorința nu mă lasă
 În fotelul de mătasă
 Ci veni până la voi
 Se ved de-a voastre nevoi,
 Că mă dore când aud
 Că cât e din Năsăud
 Până colo la Brașeu
 Nu e bine ci e rău,
 Că Valahii vor se scotă
 Dela trenuri câte-o rotă
 Uniunea se o spargă
 Se alunge'n lumea largă
 Pe iubiții noștri frați
 Përciunați nepërciunați!
 Dar' încredere s'aveți
 Numai câțiva crastaveți,
 Că ȕeu n'am mâncat bureți
 Aicea pân mă vedeți
 Vë dau vorba mea de Ungur
 Că deși venit'am singur
 Un Român nu s'arëta
 Pacea a o conturba;

Nu, ei de mine se tem,
 Toți se fac prin holde ghem,
 Și aici nu s'or arëta
 Se le dai toată lumea!
 Vai și mult ași mai dori
 Baremi unul a zări
 Se ved Românii cum sunt?
 Daiăș voiă și cuvënt
 Se'mi spună de ce's cum is
 Și ne fac lumii de ris
 Cu alor fapte, cu alor vorbe
 Spuse din graiu și prin slove!
 Altcum eu mi-am pus în gând
 Drepturi se fac pe pământ:
 Celor buni se le dau pită,
 Celor răi temniți și bătă,
 Voi mi-ați ȕis: „bine-ai venit!”
 Eu ȕic: „bine v'am găsit!”

Din cojocna pusus'a
 În cupeu și dusus'a
 Pân' la Apahida
 Și de-acolo la Gherla,
 Unde Szabo'l aștepta,
 Szabo cel cu capul gol
 Cu întregul capitol.
 Aci apoi s'a 'ntëmplat
 Lucruri cum s'a așteptat,
 Vorbiri fôrte înfocate
 De ungureasca dreptate.
 Szabó astfel cuvënta
 Pe când îl bineventa:

Pare'mi bine c'ai venit
 La bordeiul meu smerit
 Se-mi veđi traiul ticăit;
 Preoții nu mă ascultă,
 Ei fac gălăgiă multă,
 Țic că's un cap descrerat
 Ba Țic că's și renegat,
 Când eu, Dómnne, o ști bine,
 Mă port precum se cuvine,
 Nu cruț dascăl, nu cruț popă
 Când din Pesta capăt slovă,
 Și ei nemulțămitorii
 Se pun cu răsvrătitorii
 Fac gură, politică
 De mine nu au frică,
 Cercat'am se ți'i aduc
 Acì, dar' de mine fug
 Ca și dracii de tămăie,
 Fug de mine ca de râie;
 Nu mai știu ce se me fac
 Din nevoi cum se mă scap?
 Pare'mi bine c'ai venit
 Dór' mi da spre acest sfêrșit
 Un cuvênțel lămurit
 Deci dómne bine ai venit!
 Hieronymi asculta
 Apoi astfel cuvênța:
 Frate Szabó, barátom,
 Nu despera ci fi om,
 Ce nu poți tu cu crucea
 Pot eu cu porunca mea;
 Ce nu poți tu cu cuvênțul,

Pot eu singur cu ucazul,
 Fă'mi tu numai un conspect
 Despre ori ce om suspect
 Și mi-l dă, că apoi eu
 Trimite-oi la rëndul meu
 Gendarmi cu puști încărcate
 Pe la popii de pe sate
 Se'i învețe omenie,
 Popescu teu bine știe
 Cine's eu când vréu se fiu
 Deci până mă ști că's viu
 N'avea frică, fi cum ești
 Că bine te potrivești
 Cu bravul têu capitol
 Atunci mâna tuturor
 Hieronymi o stringea
 Și amical suridea
 Lui Papiu așa'i Țicea:
 Creșteți numai patrioți
 Pe dascáli și pe preoți,
 Că și al vostru rënd vine
 După cum se și cuvine,
 Numai cât pe toți odată
 Nu vă pot urca la plată
 De vlădici, dar' eu mă jur
 Hă sunt cavaler ungur,
 Și bine cin' s'a purta
 Mitra o va căpăta,
 Ear' câți n'or ajunge mitre
 Voi ținea totuși în minte
 Servițiul se vi'l plătesc
 În mod splendid boeresc,

Pe tine te fac rabi,
 Ear' pe Ion Georgiu Pataki
 Cu pe Bene'i fac ministrii
 După ce vom cuceri
 Rusia și Valahia,
 Lui Bilț îi dau visteria
 Statului dela Congo,
 Îl fac ministru acolo
 De finanțe, căci se veđi
 A dat frapante doveđi
 Că ști administra fonduri,
 Din slot face tot trei poturi.
 Vă mulțămesc de primire
 Și vă fac o mănăstire
 Și vă mai aduc aici
 Doi indiviđi canonici
 Pe Pituk și pe Pasca
 Se se umple scriptura
 Care ȃdice? „Numără
 Pe toți cei de-o pănură
 La un loc, se se cunóscă,
 Bou cu bou, bróscă cu bróscă!

Din Gherla Hieronymi,
 Dacă vėđu armenii,
 Szabó și canonicii
 Dusus'a cu trenul fulger
 Cătră Dej precum un înger
 Din ceriuri în jos s'a dus
 Până steaua 'i-a apus.
 Pe cale, cum și cum nu,
 Vorbì cu Șirianu

Care'nsoția pe ministru
 Ca o umbră, cât e câmpu.
 Bine că ești aci nene,
 Și domnule Șiriene,
 ȃdise domnul Hieronymi,
 Hai nițel a vorovi
 Despre una și alta
 Se mai omorím vremea!
 — Bucuros, măria ta.
 — Bine, atunci spune'mi dar'
 De ce umblă înzădar
 Românii după stafii
 De ce nu vin ei aci
 Mie a se jeluì
 Că eu sunt Hieronymi
 Și ori ce dor voiu împlini,
 Numai ceară... ce'i cu modru
 Nu ceară și vâi și codru
 Și lună, stele și sóre
 C'apoi mi'i pun la rēcóre.
 — Domnule Măria ta —
 (Prinde Rus a cuvênta)
 De ai poftă de ai dor,
 A face drept tuturor,
 Fă în faptă, nu'n cuvênt
 Că nu-ți mai dăm cređămênt;
 Scóte robii din robie
 Că's ómeni de omenie,
 N'au omorít, n'au furat,
 Statul nu l'au defraudat,
 Pe nimeni n'au asuprit,
 De gendarmi nu s'au servit,

Pe fișpani n'au alungat
 Minister n'au răsturnat;
 Apoi dă, dar' dă dovezi ...
 — O ho, nene, se mă crezi
 Că poștiți ce nu se pôte,
 Din temniță eu n'oi scôte
 Pe rebeli, ce-oi înfunda
 Pe ori cine-or mai cerca
 Apa a mi-o turbura.
 — Atunci în dar ai venit
 Pe acest pământ sfințit,
 Că Românii negreșit
 Nu că nu'ți dau creșământ,
 Dar' nici nu vor se te vadă,
 Strein ești, nu le ești tată!
 În Dej avocatul Man
 Scremutu-s'a cu Muntean
 Două zile și nopți trei
 Pân'au putut iscodi
 Un memorandum ore-care
 Se'l ducă la arătare
 La rabinerul cel mare
 Ce'i numit Hieronymi
 Când ăla venir'aci.
 Și după ce l'am cioplit
 Pusus'au și-au întrunit
 Farisei și cărturari
 Și altfel de vite mari,
 Se'i întrebe de-i cu sfat
 Pentru de a fi 'naintat
 Acel memorandum ciudat?
 Și după ce l'au cetit

Un Vaivod așa a grăit:
 Din strămoși suntem dedați
 Ca pruncul ce'i cu doi tați
 Drept un monstru se'l privim,
 Și'n veci nu ne'n celuim;
 Astfel p'acest memorandum
 E un monstru negalant
 Fiind cioplit de doi tați
 În jiriticuri dedați,
 Deci în foc cu acel monstru,
 El nu este fiul nostru,
 Este numai alui Man
 Cu a lui Gusti Muntean;
 De le place, ținăși'l
 Dar' nouă nu dee-ni'l
 Eu cunosc pe Hieronymi
 Până'n fundul inimii,
 Și cunosc și pe Muntean
 Ca și pe căruntul Man,
 În ei încredere n'am.
 Atuncea adunarea
 Cu glas mare că striga:
 Dați în foc, în foc cu monstru,
 Că nu este fiul nostru!
 Ministrul Hieronymi
 Dacă ajuns'a aci
 În Dejul cel lăudat
 La gară fu întâmpinat
 De olari și de cismari
 Și de domni micuți și mari,
 Cismarii éljen strigau,

Olarii óle spãrgeau
 În cinstea numelui lui
 Ear' ministrul, dumniului
 Din cupeu se ridica
 Și așa le cuvânta:
 Domnilor și fraților,
 Mai muriam de-al vostru dor
 Nu m'am mai putut răbda
 Raita la voi pân' voiu da,
 Locul nu m'a mai ținut
 Pân' calea mi-o am făcut
 Se vin, pe voi se vă ved
 Și însu'mi sē me încred
 Cum trăiți? Trec oalele
 Mai caută-se cismele
 Ori dór preferă poporul
 A umbla desculț ca Zulul;
 Ear' cu oala n'am ce face?
 Atunci de voi ar fi pace!
 Dar' sperez că tot mai este
 P'aici câte un om de veste
 Ce se portă ungurește
 Cu cisme, și se mai află
 Baremi câte-o biată babă
 Ce cumpără vr'o ulcică
 Deci marfa nu vi se strică
 Înzădar. Altcum la Pește
 Făr' a da nouē de veste
 Am făcut propunere
 Ca toți se prenumere
 Câte-o ulcea dela voi
 Și cioboțele mici noui!

Atunci cismarii striga:
 Se trăești măria ta!
 Olarii óle spãrgeau
 În cinstea ministrului
 Dară nu de capul lui.
 Apoi vicișpanul Torma
 Beneventă'n tótă forma
 Pe ministru și'l conduse
 Pe la Vojt unde veduse
 Boi mulți grași, cornuți și mari
 La cerbice fórte tari,
 Și spuse ministrului,
 Veți bine în glasul lui,
 Boii se nu'l înțelégă:
 Domnule și om de trebă,
 Uite'n cõce rogu-te,
 Și apoi exprimă-te
 E o tractare brutală
 Deo sēlbatică fiară
 Desemnată pe ęști boi?
 Veți așa știm tracta noi
 Și cu oameni și cu boi!
 Toți sunt grași, toți sunt buieci
 Jugul nu'l mai ved în veci,
 De'i deslegi umblă sãrind
 Și cu cõrnele împungēnd,
 Li prea strîmtă ulița,
 Căci le mai creapă pielea
 De grași și de îmbuibăți
 Și de bine ce's tractați!
 Atunci ministrul răspunde
 Până unde mai pătrunde

O așa bună tractare
 E semn de înaintare,
 Deci regret mult că nu's bou
 Și eu și nenea Szaboul
 Una înse'mi vine furca sa.
 Că aci nu pot vedea
 Vr'un Român, dar' din popor
 Veți bine fără topor
 Se pot spune sus la Pește
 Ce fel de om vlahu este?!
 Dacă în Dej s'a ospătat
 Apoi drumul l'a luat
 Spre orașul Bistrița
 Cu propusul de-a vedea
 Cetera cea fermecatã
 Cu care o cântat odatã
 Chiar dracul când a adus
 Cât pe jos mai mult pe sus
 Pe Sasii din Flandria
 Se fundeze Bistrița.
 Aici dacă a ajuns
 La banchet strașnic s'a pus
 Cât din minte 'i-a ieșit
 Scopul pentru ce-o venit.
 În Bistrița el sosia
 Chiar când ciurda'n sat venia,
 Bivolii se minunau
 Că ear' pe ministru zăriau,
 Și puneau cõda pe spate
 Apoi ține-te băiate!
 Ear' Sasii dacă vedea
 Sta în loc și se gândia

Ce'i de-a face? Dar Ghircu
 Luã atunci cuvântu
 Și ȃise: Măria ta,
 Încuie-te unde va
 Pân' s'a liniști ciurda,
 Că de stai mult la largul
 Sērăcește orașul
 Stârpesc tóte vacile,
 Ne fug bivolițele
 Gândind că domnul ministru
 Este vēr primar cu lupu,
 Ministrul ca om cuminte
 Nu'și puse mintea cu vite
 Ci se trase gândind: ah
 Hier der gescheidte gibt nach!
 Din Bistrița ministru
 Ear' a apucat drumu
 Și s'a dus pân' la Sibii
 Unde cucu cântã-ntâi
 Acolo el s'a fost dus
 Cu staveritul propus
 De-a vedea dup'al lui dor
 Lamura Românilor.
 Dar' și aici s'a deochiat
 Ca'n tot drumul ce-a umblat,
 Români înzãdar căuta
 Că pe nimeni nu afla,
 Dispus de a conversa
 Cu înalt măria sa.
 Mai întâiu și mai întâiu
 Cum a întrat în Sibiiu.

S'a dus la Calicu acasă,
 Dar' află scriind la masă
 Un sas roșu, care'i spuse
 Că Calicul se chiar duse
 Cam de 2 săptămâni
 Din Ardeal dintre Români.

Acî voios Hieronymi
 Prinse cu sasu a vorbi:
 D-ta ca sas curat
 Cum stai la un valah spurcat?
 Ear' sasul 'i-a cuvântat:
 Domnule, măria ta,
 De mai cerci a cuvânta
 Un cuvânt din a ta gușă
 Te îndrept odată'n ușă
 De'i ținea pururea'n minte
 Cum scoți din gură cuvinte
 Ungurești, nerumegate!
 De Calic se n'am eu parte,
 Domnule, sunt de perit
 În statul ăst fericit,
 Ca și Unguri ca și Sasi
 Sunt și egoiști și lași
 Dar' Calicu sëracu
 De mulți ani îmi dă traiu!
 Vădënd domnul Hieronymi
 Cum țin Sasi cu Români
 Glasul și l'a moderat
 Și astfel a cuvântat:
 — D-ta ești de aici
 Rogu-te deci, ce mai ȃici

De Români, cum de nu vin
 La mine se le închin
 Cu un păhărel de vin?
 — Vor veni, Măria ta,
 Cum s'au dus și'n Dej câțiva
 Numai cât cei ce se'ndesă
 Cu dumniata la o masă
 Nu's Români de cei curați
 Ci îs niște renegați!
 — Cum? Szabó și cu Muntean
 Și cu sur-căruntul Man,
 Toți trei ómeni cărunți
 În fapte bune'nvechiți,
 Sunt priviți de renegați
 De cătră ai lor fërtați?
 — Domnule măria ta
 Dela mine poți afla
 Numai singur adevărul
 Căci eu sunt Grader Michel;
 Români pe căruntețe
 Nu dau nici trei corobețe
 Id est: pere pădurețe,
 Căci ei ȃic că măgariul
 Cărunt naște — sërmanul,
 Cărunt și cu cruce'n spate
 Și de prostii are parte
 Cât trăește, ca cei mulți
 Ómeni năuci dar cărunți;
 Este-un proverb românesc:
 Chiar și caii cărunțesc,
 Măgarii cărunți se nasc,
 Și unii și alții pasc!

Dela Calic Hieronymi
 Venind și vremea cinii
 Pusus'a s'a ospătat
 Și toaste a ascultat
 Și din gură a căscat
 Cum frumos l'au tămăiat
 Și a lui fapte au ridicat
 Mai pre sus de a lui Hercule
 El gândia: vai multe mule
 Mai hrănește Ardealul
 Cari dau din cap ca calul
 Și la tóte ȃic așa:
 Se trăești măria ta!
 Mai mult s'a scandalisat
 Când un eminent bărbat
 Id est: Miron Romanul
 Nu și-a arătat glasul
 Românesc, ci ungurește
 L'au tămăiat fără veste
 Astfel că Hieronymi
 Cât timp petrecu aci
 Nu numai că n'a vădut
 Români cu român ședut
 Dară nici n'a audit
 Cuvânt românesc rostit,
 Astfel că nu are știre,
 N'are nici închipuire
 Ce's românii ce grai au?
 Și pe unguri ce preț dau?
 Din Sibiiu Măria sa
 S'a dus ață la Turda

Se vață de's reparate
 Zidurile dărimate
 De Cerchezi, dar' acolo
 Românii înfundatu-l'o
 Nu se'i strige tot éljen
 Ci se întrebe: se vedem
 Ai tu știre Hieronymi
 De ceea ce fac gendarii
 P'aicea! Tu 'i-ai trimis
 Și se facă le-ai permis
 Abusuri nenumărate?
 Și bași bozăcii spurcate?
 Hieronymi când vedu
 Ce față are moțu
 Sta pe loc și se gândi
 De vin de-aceștia trei mii
 În Pesta... Dómnne păzește
 Deci iuți se păcăluește
 Și se duce sus la Pește
 De unde și poruncește
 Că să închidă pe Raț
 Cu cei treispredece frați
 Parte'n temnița din Vaț,
 Parte'n cea din Szegedin
 Că altcum muscalii vin
 Și fac din Magyarország
 Un teribil pusztaság,
 Mai mers'a ministru da
 Păn' la Alba Iulia
 Și'n jos până la Deva
 După români moderați
 Adecă de cei plouați

Polecriți și renegați.
Prin visita ce făcù
În Ardeal chir ministru
Și-a făcut intuițiune
Cât și orbul de colori
Ori că surdul de musică
Dar' se știți că fără frică
Strigă acum din fotol:
Am dat prin Ardeal ocol
Și-am aflat unde și ce'i,
Unde's cei mai grași purcei,
Unde's păstravii mai mulți,
Unde's berbecii mai culți,

Unde'i vinul mai spumos
Deci ducem'oi bucuros
Când interesul va cere
În Ardeal merg cu plăcere!
Cocoșii din Năsăud
Când de a lui nume aud
Cântă tot cucuriguu
Că n'o venit ministru
Se'i pape ca hârăul,
Și ear' ȃic cucuriguu,
Mai bin' mănec-ne uliu
Decât togma ministru!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, dá!

Marcule, puiu de boier
Jócă'n prima viniceriu,
Jócă tu unde'i juca,
Dar' jócă'n Buninginea
Pe Gerasim Narița
Ce'i preot administrator
Și'i la toți jiđii dator
Pentru țuică pentru spir
Și mî'l ia la igzițir,

Strigă'i una jobra át!
Că Narița'i mort de beat!
Hop! dar el ca om voinic
Nu bea numai câte-un pic
Și numai din când în când
El nu e bețiv de rënd,
El e bețiv diplomat
Că și'n biserică'i beat,

Dar' nu'î beat ca crâsnicii
 Cîi'î beat tocmai ca po... pii
 Apoi cînd e la ospete
 Norodului dă povețe,
 Ba mai mult le dă și pildă
 Cum se bată, cum se întindă
 Bărbații femeile
 Cum se prindă coșile.
 Apoi îi și negustor
 Vinde prescuri în pristol
 Și face și cărămiți
 Cum făceau sërmanii jiți
 Cînd robiau la Faraon,
 Narițã'î harnic cocon.
 Dar' cărămiți unde face
 Nici morților nu dă pace
 Că le face în cimiter
 Bate-l'ar diua de eri!
 Deci ia'l de câte-va ori
 Tu Mărcuț de subsuori
 Și mi'l jôcă juca-l'ar
 Ielele dela ghețar!
 Și jucînd îi iuește
 Veți Narițã și gâcește
 De ce jidu îmbogățește
 Și Narițã calicește,
 Și calicind nebunește
 Dacă cumva ți-a gâci
 Du'l la Abrud de aci
 Ca ómenii toți se se mire
 De acest popă scos din fire.
 Ear' dacă nu ar gâci

Du'l în vêrful Găinii
 Cînd îi têrgu fetelor
 Și cîntă'n tulnic de dor
 Și vestește tuturor:
 Esta'î popa Narițã
 Bate-l'ar cădelnița,
 Că de cînd el s'a popit
 Multe buți a potópit,
 Și mult timp de-a mai popi
 Pe Jidani va calici
 De vinars — aleluia
 Se trăiască Narițã!

 Apoi tu Marcule lud
 Du-te tu la Năsêud
 C'acolo un om cât un plop
 Id est Alexandru Pop
 Dascălul cel luminat
 Ce șustăria a 'nvêțat,
 S'a pus pe colaborat,
 El scrie la „Poporul”
 De pâraie tot locul,
 Lui spune'î o vorbă bună
 Mě, decumva nu'î minciună
 Că tu scrii, atunci veți scrie
 Nu cu péna pe hârtie
 Ci cu creta pe pãrete,
 Cînd nici dracul nu te vede,
 Că scrisórea nu'î spoială
 S'o scrie ori ce tîndală!

 De aci cu pășire lină
 La Patriciu Drăgălină

Se mergi în Caransebeș
La omul cel fără greș
Ce'i director de cei mari
La fabrica de dascăli,
Și'i ridicat pân' la nori
De Românii muritori
Din Bănat, la el te du
Drăgălină Patrici
De ce faci prostii p'aci?
Cin' ți-a dat ție putere
Se fi dușman casei tele?
Cin' te-a pus de-ai tămâiat
Și scrisori de-ai îndreptat,
Tocmai din Caransebeș
Ministrului Lorand Ötvös?

Vrei pôte vr'un os de ros,
Atunci lasă pânea jos
Și te cară după os,
Noi pâne albă ți-am dat
Pâne de grăunț curat,
De nu'ți place — lasă-o
Și după óse dă-o
C'a mai fost odată'n lume
O păsărică, anume
Pupăză, care a țin
Odată numai în rîs
Că pânea albă de grâu
S'ar fi consumând prea greu
Și-apoi ști ce a urmat
De atunci mîncă ... scoverđi!

Urzică Scandalografescu.

D'odată cu colera nostras în Oradea mare, ministerul de interne al Ungariei, Carol Hieronymi, s'a ivit în Transilvania, ca commis voyageur al puterii centrale în articoli de pacificare.

Despre ministrul internelor noastre. Carol Hieronymi părerile contimpuranilor sunt împărțite. El mai nainte a fost inginer, acum e politic, și unii susțin, că e mai puțin politic decât inginer, alții că e mai puțin inginer decât politic.

După părerea mea, Carol Hieronymi s'a dovedit mare inginer în momentul, când fostul ministru de comunicațiune Baross, pentru motive de necapacitate, l'a pensionat. Decând Carol Hieronymi e ministrul internelor Ungariei, și prin urmare om politic, în toată activitatea sa a dovedit, că din politică știe tot atâta, cât dracul din catechism.

Înfățișarea lui Carol Hieronymi e simplă, ca și a unui inginer de comasare, și tot așa de simple's și vederile lui, încât aceste nu se pot măsura cu stânjinul.

Ca commis voyageur al puterii centrale în articoli de pacificare, Carol Hieronymi a călătorit prin Transilvania cu mandatul special, ca se împace pe Români cu Maghiarii, sau mai bine zis, se prindă muște de soiul lui Gligor Moldovan și Dr. Alexiçi, care trag la fagurii ideii de stat maghiar.

Opera aceasta i-a succes ministrului Carol Hieronymi, ca și odinioară țiganului scoterea lunei cu cârligul din baltă.

Primul pas de împăciuire a Românilor cu Maghiarii sau, mai corect zis, al comasării elementului românesc în cel maghiar, l'a făcut inginerul politic în Cojocna, în acel cerc electoral românesc, pe care el, fără încrederea alegătorilor, din puterea fondului de dispozițiuni îl reprezintă în dieta țerii prin încassarea regulată a diurnelor de deputat.

Aici inginerul politic Carol Hieronymi, a ținut o memorabilă cuvântare, pe care el în alte locuri de mai multe ori o a ținut, și pe care, afară de Români absentși, cu mai multă atențiune și plăcere el însuși o ascultat. Ministrul Carol Hieronymi — așa se vede — e de părerea, că cuvântările's, ca și varza cea acră fiartă cu carne de porc, care cu atâta'i mai gustosă, cu cât o încăldești mai de multe ori. S'a înșelat însă amar, pentru că cuvântarea lui, în ce privește gustul, nu s'a deosebit de apa cea de plœ.

Nou în cuvântarea ministrului internelor noastre, Carol Hieronymi, ținută în Cojocna a fost promisiunea, că înaltul regim, ca se împace pe Români cu Maghiarii, va face pentru Transilvania o nouă lege electorală atât de liberală, încât între primii viriliști vor figura aceia, care pe di mânăncă numai odată, și de trei-ori plătesc dare.

Din Cojocna mâncat și beut bine, ministrul internelor, Carol Hieronymi, a plecat la Dej.

Aici trei crai, nu dela răsărit, ci trei crai de poduri în politica națională română, 'i-au ieșit înainte.

Înainte a celor trei crai nu mergea o stea, ci un memorandum. De aceea ministrul nu s'a închinat lor, ci 'i-a lăsat se se retragă cu memorandumul în tufe, considerându-'i de niște haiduci, care, numai când în pădure nu-'i nimica de furat, merg la biserică.

După aceea mâncând și bind bine în Dej, până ce șapte nastori dela jiletcă 'i-au sărit, ministrul Carol Hieronymi a trimis la Gherla dup'un săbău, ca se-'i cósă nastorii, și a plecat la Bistrița, în vestitul oraș, în care Sasii mai întâiu au ieșit de sub pământ în Transilvania,

În Bistrița, ministrul Hieronymi, după ce s'a convins că Sasii, dacă le dai de mâncare, ușor se lasă se-'i turtești de părete, a căutat după români, dar' de unde era se ia p^{er} din palmă? Central University Library Cluj

Din întâmplare, ministrul a aflat pe stradele Bistriței un orb, care cerșia românește. Acestuia 'i-a dat o pițulă, și apoi l'a întrebat:

— De unde ești?

— Din Ditroszarhegy!

— De care naționalitate?

— Sum ungur!

— Da cum vi dumniata ca ungur se cersești românește?

— Hei domnule, în țeara asta, dacă nu-'i cerși românește, mori de fόμε!

Din Bistrița, ministrul Carol Hieronymi, căutând pe drum după români mentecapți — pardon — moderați, a ajuns nóptea în reședința lui „Tordai malacz.” Și fiind că cele 7 felinare, sau lămpașe, care au chiemarea a lumina nóptea orașul, tóte pătinesc de orbul găinii, și pe la 9 óre

de regulă și dau sufletul în mâinile întunecimei egiptene, Turda la intrarea ministrului era iluminată.

Cu totă iluminarea orașului însă, ministrul n'a vădit decât un român, pe Lugojan, și n'ar fi fost nici o pagubă, dacă și pe acesta, întru aducerea aminte a împăciuirii Românilor cu Maghiarii, l'ar fi ars în mijlocul pieței iluminate.

Bine mâncat, și bine beut ministrul internelor, Carol Hieronymi, din Turda și-a continuat góna după români moderați în direcțiunea către Sibiiu. Aici observând, că cu toate asigurările lui Rusu Șirianul, pe care credea, că l'a prins cu himeiu, nici cei dela Tribuna, ba nici batăr archiereul Mihu nu'l așteaptă la gară, îndată ce a descălecat în reședința comesului Sasilor, a plecat oblu'n casa nebunilor:

Câți români moderați l'au aflat ministrul aici? nu se știe încă.

Scăpat din casa nebunilor a cinat la comesul Sasilor, apoi sătul, dar' nemulțămît, a plecat noptea către Alba-Iulia.

Nemulțămît ȃic, pentru că ministrul Carol Hieronymi aștepta, ca comesul Sasilor se-'i dea o cină națională sã-sascã, gãtitã din anghimofturi cu agriș, și nu una franțozascã, prin care a dovedit numai, că Sasiu simpatizeazã cu Romãni.

Nemulțãmirea ministrului a ajuns la culme în momentul, când secretariul ministerial Papay, în drumul către Alba Iulia, 'i-a arãtat cu degetul ȃicãnd: Aici exelențã zace vestitul „Cãmpul Libertãții!“

Ministrul, deși de întunecime nici peatra, care Romãnilor le-a mai ramas din libertate, n'a putut'o vedea, la auȃul numelui „Cãmpul Libertãții“ d'odatã a simțit, că rãnza 'i se întorce, și, de friguri, sudorile-'i urlau mari ca

bobul pe obraz la vale. Nici unuia din societatea lui nu 'i-a plesnit prin minte se-'i tragă atențiunea, că lângă Câmpul Libertății zace și Marienbad, unde ușor 'și-ar fi putut potoli ferbințala, de care suferia.

Apropiindu-se trenul ministerial în trecerea prin Blaj de casa feciorului lui Ion din Decea, din Ulița Plăcintelor se aușiau puternice voci strigând: „Deșteaptă-te române”. . . Se vede, că cei-ce strigau, își dau tótă silința, se deștepte pe Blăjeni din somn, ca se iasă spre întimpinarea ministrului.

Tot nóptea, ministrul commis-voyageur Hieronymi a ajuns în Alba-Iulia, și numai după ce s'a sălășluit în hotelul „Hungaria” 'i s'au mai alinat sudorile din Câmpul Libertății, și rânza lui a încetat a se mai da de-a róta.

În Alba-Iulia ministrul după ce s'a sculat, s'a spelat și a dejunat, s'a pus în poziția de pace, și o jumătate de ȕi a așteptat după români moderați, dar' înzădar, nici un român, nici coșer, nici necoșer nu 'i s'a prezentat.

De prânz ministrul a mâncat și beut bine, apoi, cu ultima speranță, că dór' în Deva va face ceva geșeft cât de moderat, a părăsit Alba și a luat hamul la drum.

La gara călii ferate din Alba-Iulia, ministrul Hieronymi s'a făcut părtașul unei mirăzenii fenomenale, ca care din vremile lui Alexandru cel mare, pe pământ, nu s'a mai văȕut . . Precum odinioară lui Alexandru cel mare în Asia de locuste 'i s'a întunecat sórele, așa și ministrului internelor Ungarii Hieronymi, dar' nu de lăcuste, ci de nasurile cele mari, și în forma secerii încovoiate, ale publicului, care l'a petrecut până la gară. Numai la 3 kilometrii depărtare de gara din Alba-Iulia trenul ministrului a ieșit din intunecimea fenomenală ear' la lumina sórelui.

În Deva și jur Româniis. cât frunză și iarbă, dar ministrul Hieronymi, ca și odinióră țiganul lemne verđi în pădure, n'a văđut nici unul. Hodinit póte đice ministrul Hieronymi: Se'mi sae ochii, dacă am văđut român în Deva!

În Deva, ministrul Hieronymi, ca și airea, a mâncat, a toastat, apoi a plecat buzat.

Précum tot orbul limpede póte vedea, stațiunile, în care ministrul Hieronymi, în călătoria sa prin Transilvania a stat, au fost așa împărțite, ca ce a mâncat și beut în una, se póta ușor mistui până ce ajunge în cealaltă. Asta 'i-a și succes cu desevîrșire. Singur în trecerea sa pe lângă Câmpul Libertății 'i s'a conturbat mistuirea.

Ministrul internelor Ungariei, Carol Hieronymi, a știut ce face în călătoria sa prin Transilvania. A mâncat și a beut. Și mâncarea și beutura e alfa și omega existenței atât la ministrii, cât și la alți muritori. Mâncarea ține trupul, beutura înalță spiritul.

La mâncare, pe ministrul Hieronymi nici un inginer de comasare nu'l întrece. Tot așa la beutură. Când însă vrea se arete, încât beutura a fost în stare se 'i ridice spiritul, n'ai ce vedea.

Ministrul internelor nóstre, când toastează, mai întâiu se pipăe la urechi, apoi se uită în dreapta și'n stânga, ca se se convingă, dacă ascultătorii își au urechile la locul cuvenit.

După tot cuvântul vorbit află un mare admirator. Ala e el însuși. Și în tóte toastele sale ținute la diferite banchete în Transilvania, nu 'i-a succes a'și înmulți numărul admiratorilor sei cu nici batăr unul.

Cum se va afla ideea de stat maghiar, pentru care în decursul călătorii ministrului Hieronymi prin Transilvania, atâtea sticle de șampan s'au golit pe sub nas, nu

știu. Nici nu vreau se caut motivul călătorii ministrului Hieronymi prin Transilvania în egoismul stomachului, și se dă, că pretinsa pacificare a Românilor 'i-a servit numai de pretext lateral. Dacă însă ministrul Hieronymi, ignorat din partea Românilor cu desăvârșire, și-a luat informațiunile sale de pacificare ear' dela acei macromani flămânzi, a căror existență mereu se mișcă între a împrumuta, și a nu plăti, și care au început a împărți oamenii în două clase, în una căreia sunt datori, și alta, care nimica nu le mai creditează, atunci păcat de fagiunile călătorii sale încoronate cu un strălucit fiasco.

Primirea ministrului internelor Ungariei Carol Hieronymi din partea Românilor lung timp îi va sta nod în gât. Cei-ce l'au trimis în călătorie se vor convinge pôte, că nici un fiasco nu-i mai dureros, și totodată rușinătoriu, ca acela, care se gătește cuiva cu propriile sale arme. Românii de doi ani de zile încóci au câștigat mai mult prin prostia celor dela regim, decât prin propria lor înțelepciune.

De aceea eu ași recomanda ministrului Hieronymi se facă celor ce l'au trimis în călătorie prin Transilvania, ca se pacifice pe Români, următorul raport scurt și la înțeles: Domnilor colegi! Am umblat, am mâncat, m'am blamat!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu ve jertfiți pentru neamul vostru!

„Totul pentru națiune!” — Asta-i cea mai nouă devisă a damelor române. Și pentru ca lumea se pótă vedea hotărîta lor aplecare la jertfe cu ochii, damele române pörtă deasupra inimei o cocardă cu inscripțiunea: „Totul pentru națiune.” Câț!

Aducerea de jertfe, fără îndoială, e o faptă măreață, plăcută lui Dumnezeu și oamenilor. Nu e însă consult nici frumos a face cu aducerea de jertfe paradă de modă, pentru-că sfântă scriptură însuși ne învătă: Stînga ta se nu știe ce iei cu dreapta! Câț!

Apoi, eu întreb, ce mai rămâne damelor noastre, dacă ele își vor da totul pentru națiune? Omul totdeauna se se cugete și la bătrânețe. Cât!

Eu cu două jertfe pentru națiune m'ași mulțami din partea damelor noastre, și națiunea încă sigur n'ar fi nemulțămită: Cu limba și cu moda. Cât!

Dar' se fiu bine înțeleasă, eu sub limbă nu înțeleg bucățica aceea de carne din gură, care în sine e cea mai stricăciósă parte trupească a femeilor rele, și după părerea sfântului Ambrosie*) femei bune nu's. Înțeleg limba ca unealtă de a grăi limbi străine de cea românească. Cât!

Eu cu ochii mei am văduț pe peptul unor dame române acățată cocarda cu celebra înscricțiune: „Totul pentru națiune“, și cu urechile mele le-am audid flencănind nemtește din limbă. Cât!

Atunci 'mi-am đis în mine, ce folos de națiunea, căreia atare limbă 'i se aduce jertfă? — Mai bine fac acele dame române dacă'și jertfesc limba lor pentru mâța mea!

Câți, că te otrăvești!

Sub modă nu înțeleg vestita artă a damelor de a se schimonosi după anumite reguli supuse deselor schimbări, ci zelul de a dovedi și prin îmbrăcăminte lor, că's române. Cât!

Dacă însă portul românesc pretinde prea mult săpun, pentru ca purtătoarele lui se pótă pune pe cele de asemenea lor în umbră, sau se placă la alții, — căci pentru bărbații lor puține dame se îmbracă frumos — atunci batăr biserica, balurile, și preste tot festivitățile publice se le cerceteze în costum național românesc. La alte ocațiuni, n'am nimica contra, își pot acoperi de ochii publicului fustele nespălate și cu rochii. Cât!

*) Bulgărul din Hațeg?

Vădut-am eu la biserică, la baluri, la târguri etc. preo-
tese, și fete de popă, dăscălițe și fete de dascăl, notărășițe,
și fete de notariu, nătântóce și alte bazaconii, îmbrăcate
în sdrențe de rochii cu colori câte curcubeul, dantele cât
frunză de brusture, jachete deochiate, pălării turtite și
schimonosite după moda decând ciuma era mireasă etc.
și dacă pe atari costume își vor acăța cocarda cu in-
scripțiunea: „Totul pentru națiune,“ jori morțis, că's gata
a se jertfi pentru națiunea țigănească. Câț!

Care va se ȃică, eu dela damele nóstre nu pretind
alte jertfe pentru națiune, decât se vorbească, și se se
pórte românește!

Mițuluc!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Coloman Tisza a vorbit alegetorilor sei în Oradea mare ca Solomon, numai nu așa de înțelept!

* * *

Omul harnic în trei ore dörme mai mult decât unul slab tötă nóptea!

* * *

Nebunia mulțimei e mai puternică decât înțelepciunea unuia!

* * *

Femeile păstrează despre lucruri, care nu le știu, cel mai mare secret!

* * *

Dumnezeu n'a făcut dobitoce selbatice, aceste s'au
selbătedit în urma purtării oamenilor cu ele!

* * *

Blăstemul „în sudorea feți tale se'ți mănânci pânea
ta^e e în sine o binecuvântare, pentru-că sudorea conține
sare, și omul mănâncă pânea sărată!

* * *

Omul se nu creadă ușor, că óre-cine e măgariu,
pentru-că póte se fie bou!

* * *

La mulți bărbați numai după ce le móre nevasta le
poți dice „domnule^e!

* * *

Cel mai mare hoț e om, și de aceea nu'î infalibil!

* * *

Eu cunosc un învătătoriu, care și decând 'i s'a mărit
leafa la 300 fl. își păstrează numai atâta, ca se póta re-
mânea cu chiria cásii regulat datoriul!

* * *

Adevărul în Tribuna ear' a ajuns sluga minciunii!

* * *

Cursurile de limba maghiară sunt pentru învătătorii
români instituțiuni highienice în arta de a posti!

* * *

Folosește-te de adevăr numai atunci, când vrei ca nime
se nu'ți dea creșmânt!

* * *

Cea mai próstă marfă e banul, pentru că altcum nu'l
poți folosi decât se'l dai dela tine!

* * *

Dumnezeu, după ce a pedepsit lumea păcătósă cu
apă, pe Noe l'a cinstit cu vin, și pe Secui cu borviz!

Cartofii popii.

Popa: Tódere, un om 'mi-a spus, că tu ear' ai furat cartofi din locul meu. Bine mă, nu-ți dau eu ție cartofi de câte-ori îmi cei?

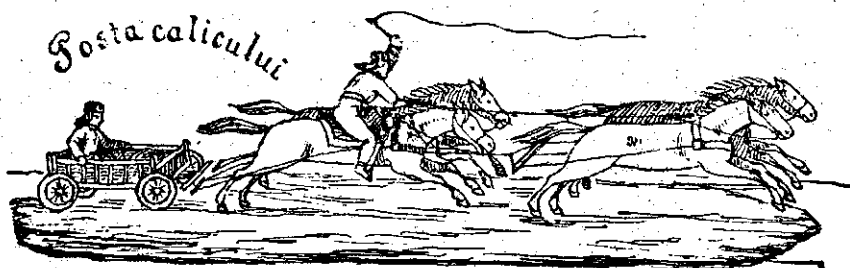
Țăranul: Ba da, domnule părinte, și tocma pentru aceea cugetând, că cinstia ta tot îmi dai, c'o cale mi 'i-am luat eu!

Obiceiu.

— Bine frate, tu în tótă dimineața bei trei porții de vinars?

— Eu așa. O porție de vinars îmi e dejunul, apoi eu am obiceiul, de înainte de dejun beau o porție, și după dejun alta!

Mai multor p. t. abonenti: Cetiți posta mea din Nr. 7. și veți afla publicarea, că numărul din August va ieși d'odată cu cel din Septembree. De aceea, la numărósele reclamári după numărul 8, n'am reflectat. — Cuitanțe despre solvirea abonamentului se dau numai la încassarea prin ramburză, altcum nu. Pentru publicarea abonamentului solvit n'am loc în fóie. Plătirea îndoită dela nime nu se pretinde.

Prima Octobree e de regulă ultimul termin pentru plătirea abonamentului restant. Cauté deci ori și cine în cele dinlăuntru ale pungii sale, și dacá nu aflá nimica, caute în punga deaprópelui seu, și trimité abonamentul restant până la acest termin.

Fóia nu se espedeazá decát la adresa celor ce 'mi-o cer, și dacá aceștia nu trimet abonamentul înainte.

Exemplare complete dela începutul anului se mai pot abona cam vr'o 20.

D-lor G. T. în B., N. B. în R. li s'a conces primirea fói cu abonamentul redus la 1 fl. 50 cr. pe an, și s'a dispus expedarea.